

Babylon nousee: Valmistaako Hormuzinsalmi tietä luvulle Ilm. 18?

Babylon Rising: Is the Strait of Hormuz Preparing the Way for Revelation 18?

By Brandon Holthouse, [September 15, 2026](#)



Jo sukupolvien ajan profetianopettajat ovat yrittäneet paikantaa lopun ajan Babylonia. Jotkut tunnistavat sen Roomaksi. Toiset uskovat, että se edustaa New Yorkia, Yhdysvaltoja, Eurooppaa tai abstraktia maailmanlaajuista talousjärjestelmää. Nämä tulkinnat lähtevät kuitenkin liikkeelle ajankohtaisista tapahtumista tai teologisista oletuksista ja niistä nämä ideat sovitetaan sitten takaisin Raamattuun.

Historiallis-kieliopillinen menetelmä edellyttää, että lähdemme liikkeelle Raamatun tekstistä. Tulkitsemme sanoja niiden tavanomaisen merkityksen, kieliopin, historiallisen taustan ja kontekstin mukaisesti. Profeettallisessa kirjallisuudessa esiintyy toki symboleja, mutta symbolit eivät anna tulkitsijalle lupaa antaa Raamatulliselle sijainnille mitä tahansa haluamaansa merkitystä.

Perustulkintasääntö on yksinkertainen: kun Raamattu sanoo Babylon, se tarkoittaa Babylon, ellei konteksti selvästi osoita toisin.

Babylon oli todellinen kaupunki Sinearin maassa, nykyisen Irakin alueella. Raamatussa ei missään mainita, että Babylon olisi New York, Amerikka tai Eurooppa. Nämä yhteydet on tuotava Raamatun ulkopuolelta.

Irakin viimeaikaiset kehitykset ovat huomionarvoisia – ei siksi, että ne

todistaisivat Ilmestyskirjan 18. luvun toteutuvan nyt, vaan siksi, että ne osoittavat, kuinka tulevan kaupallisen Babylonin tarvitsema infrastruktuuri voisi kehittyä paljon nopeammin kuin monet aikoinaan kuvittelivat.

Patrick Wood ja uusi kaupallinen käytävä



Pastori Tom Hughes ja minä haastattelimme äskettäin teknokratiatutkija Patrick Wood'ia ja hän kiinnitti huomiota Irakin nopeasti laajenevaan kaupalliseen infrastruktuuriin. Keskeistä näissä kehityksissä ovat Grand Faw -satama Etelä-Irakissa sekä maan massiivinen Development Road -hanke. Katso Patrick Wood'in haastattelu [tästä](#).

Suunnitelmana on vastaanottaa Aasiasta tulevia rahtikuljetuksia Hormuzinsalmen ja Persianlahden kautta Grand Faw'iin ja kuljettaa sitten hyödykkeitä pohjoiseen Irakin halki käyttäen rautateitä, moottoriteitä, logistiikkakeskuksia ja taloudellisia käytäviä. Turkista nämä tavarat voisivat jatkaa Eurooppaan.

Wood totesi, että tämä kehittyvä reitti voisi viedä kansainvälisen kaupan huomattavan lähelle muinaista Babylonia. Hänen sanoillaan: ”maailman kauppa voitaisiin ohjata lähelle Babylonia.” Hän arvioi, että reitti voisi kulkea noin 50–60 mailin päässä muinaisesta kaupungista.

Wood on myös korostanut Irakin suunnitelmaa tehdä Grand Faw'sta yksi Lähi-idän suurimmista kauppasatamista. Hän kuvailee satamaa ja Development Road'ia kilpailijoina muille ehdotetuille Aasiaa ja Eurooppaa

yhdistäville talouskäytäville. [Patrick Wood, "Irakin Al-Faw Grand Port'ista tulee Lähi-idän suurin laitos"](#)

Nämä hankkeet eivät ole pelkkää spekulatiota. Reuters raportoi, että Irak käynnisti 17 miljardin dollarin Development Road -hankkeen yhdistämään eteläisen satamansa Turkin rajaan rautateitse ja moottoriteitse.

Ilmoitettuna tavoitteena on tehdä Irakista merkittävä kansainvälinen kauttakulkukeskus ja luoda lyhyempi kaupallinen reitti Aasian ja Euroopan välille – reitti, joka voi kilpailla Suezin kanavan kanssa. Kapasiteetin kasvaessa Grand Faw'n odotetaan käsittelevän miljoonia merikontteja.

[Reuters report on Grand Faw and the Development Road](#)

Irak, Turkki, Qatar ja Yhdistyneet arabiemiirikunnat ovat jo allekirjoittaneet alustavan sopimuksen yhteistyöstä Development Road'illa. Tämä tarkoittaa, että Irakin muutos ei ole erillinen kansallinen unelma. Se on yhä enemmän sidoksissa kansainväliseen pääomaan, alueellisiin kumppanuuksiin, globaaliin merenkulkuun ja ympäröivien maiden taloudellisiin etuihin. [Reuters report on the Development Road agreement](#)

Meidän on oltava varovaisia: Grand Faw ei ole Babylon, eikä Development Road (Kehitystie) ole Ilmestyskirjan luvun 18 täyttymys. Siitä huolimatta nämä kehitykset voisivat luoda kaupallisen ympäristön, jossa uudelleenrakennettu Babylon lopulta nousee globaaliin näkyvyyteen.

Kun Raamattu sanoo Babylon, se tarkoittaa Babylon

Tulkitsijat usein yhdistävät Babylonin siihen moderniin valtaan, joka näyttää vaikutusvaltaisimmalta. Kun Britannia hallitsi maailmankauppaa, jotkut näkivät Babylonin osana Brittiläistä imperiumia. Amerikan vallan kasvaessa toiset siirsivät Babylonin New Yorkiin tai Yhdysvaltoihin. Vielä toiset viittaavat Roomaan, Euroopan Unioniin tai globaaliin pankkiverkoston.

Nykyinen merkitys ei kuitenkaan ole luotettava tulkintaperuste. Jos "Babylon" voi tarkoittaa tänään New Yorkia, huomenna Brysseliä ja kymmenen vuoden kuluttua jotakin muuta kaupunkia, teksti ei enää määrää tulkintaa. Sen sijaan tulkitsija määrää.

Babylonian järjestelmä on epäilemättä vaikuttanut hallitukseen, uskontoihin ja talouksiin kautta historian. Maailmanlaajuinen babylonialainen järjestelmä ei kuitenkaan takaa, että kirjaimellisesti

ottaen kaupunki nimeltä Babylon säilyy tulevaisuudessakin. Ideologia voi olla globaali, vaikka sillä edelleen on maantieteellinen päämaja.

Raamattu tunnistaa toistuvasti Babylonin kaupungiksi. Vanha Testamentti paikantaa sen Sineariin. Profeetat ennustavat sen lopullisen tuhon. Sakarja kuvaa jumalattomuuden palaavan Sineariin. Ilmestyskirja tuo Babylonin poliittisen, uskonnollisen ja kaupallisen voimansa huipulle, ennenkuin Jumala tuomitsee sen pysyvästi. Luonnollisin johtopäätös on, että Babylon tarkoittaa Babylonia.

Todistustaakka kuuluu niille, jotka siirtävät Babylonin pois Irakista.

Babylonilla oli tunnettu maantieteellinen sijainti, historiallinen identiteetti, kulttuuri ja profeetallinen tulevaisuus. Johdonmukainen, historiallis-kieliopillinen tulkinta ei siirrä kaupunkia vain siksi, että sen tuleva palauttaminen aikoinaan näytti poliittisesti tai taloudellisesti mahdottomalta.

Babylon rakennetaan uudelleen, ja siitä tulee Antikristuksen poliittinen ja taloudellinen pääkaupunki. Babylonin lopullista tuhoa koskevat profetiat eivät ole koskaan täysin toteutuneet ja siksi kaupunki on rakennettava uudelleen lähelle muinaisen Babylonin paikkaa nykyisessä Irakissa.

Raamattu ennustaa myös, että vaikka Babylon rakennetaan uudelleen, se tuhotaan täysin yhdessä tunnissa. Jes. 13:19–22 ennustaa, että Babylon tuhoutuu Sodomian ja Gomorran tavoin, eikä sitä enää koskaan asuta sukupolvesta toiseen. Jeremian luvut 50–51 kuvailevat samalla tavalla täydellistä, pysyvää ja katastrofaalista tuhoa.

Näin ei käynyt, kun meedialaiset ja persialaiset valloittivat Babylonin vuonna 539 eKr. Kaupunki kukistui ilman sellaista lopullista tuhoa, jota Jesaja ja Jeremia olivat kuvanneet. Itseasiassa persialaisten vallattua kaupungin Dareios nimitti Danielin yhdeksi valtakunnan korkeimmista hallintovirkamiehistä Babyloniassa. Kaupunki pysyi asuttuna vuosisatojen ajan. Aleksanteri Suuri marssi Babyloniin ja aikoi palauttaa sen imperiuminsa keskuksena. Sen lopullinen rappeutuminen oli asteittainen, ei profeettojen kuvaama äkillinen, yliluonnollinen tuho.

Siksi, joko profetiat ovat osoittautuneet virheellisiksi, sanat on määriteltävä uudelleen, tai Babylon on palautettava tulevaisuudessa, minkä jälkeen seuraa lopullinen tuho. Kirjaimellinen tulkintatapa hyväksyy kolmannen johtopäätöksen.

Raamatullinen bumerangivaikutus

Tämä havainnollistaa myös sellaista, jota voitaisiin kutsua raamatulliseksi ”bumerangivaikutukseksi”: se, mikä alkaa tietyssä kohdassa raamatullista historiaa, palaa usein takaisin samaan paikkaan saadakseen lopullisen ratkaisunsa. Jumala sallii kapinan kulkea täyden ympyrän ja sitten tuhoaa sen siellä, missä se alkoi.

Babylonin tarina alkaa luvuissa 1.Moos. 10–11 Nimrodista, Baabelista ja Sinearin maasta. Ihmiskunta yhdisti voimansa Jumalaa vastaan järjestäytyneessä kapinassa ja yritti luoda keskitetyn, Jumalasta riippumattoman sivilisaation. Baabel edusti muutakin kuin keskeneräistä tornia. Se oli varhainen keskittymä poliittista valtaa, taloudellista yhteistyötä, väärää uskontoa ja ihmisen ylpeyttä.

Jumala tuomitsi kapinan sekoittamalla ihmiskunnan kielen ja hajottamalla kansat, antaen heidät langenneiden "bene Elohim'ien" (Jumalan poikien) valtaan, joita he palvoivat.

”Kun Korkein jakoi kansat, kun hän erotti Aadamin pojat, hän asetti kansojen rajat Jumalan poikien luvun mukaan.” (5.Moos. 32:8 – LXX & Dead Sea Scrolls 4QDeut^j (4Q37) and 4QDeut^q (4Q42))

Silti Babylonin henki ei kadonnut. Sen epäjumalanpalvonta, poliittinen tyrannia, okkultistinen uskonto, taloudellinen viettely sekä jatkuva viha Israelia ja lopulta myös seurakuntaa kohtaan jatkuivat myöhemmissä sivilisaatioissa. Se, mikä alkoi maantieteellisesti Baabelissa, levisi ympäri maailmaa.

Bumerangi palaa lopulta. Sakarjan kirjan kohdassa 5:5–11 kuvataan pahuuden siirtymistä tulevaisuudessa ”Sinearin maahan”. Nainen eefamitassa edustaa pahuutta ja viittaa lopulta Babylonin uskonnolliseen ulottuvuuteen – Ilmestyskirjan luvun 17 porttojärjestelmään. Eefa, kaupankäynnissä käytetty vakioyksikkö, edustaa talousjärjestelmää, mutta tämä ei ole vanhurskasta kaupankäyntiä; lyijypainokansi viittaa korruptoituneeseen ja petolliseen talousjärjestelmään.

Tärkeintä on se, minne tämä järjestelmä viedään: Sinearin maahan – Babyloniin. Ennustus ei siirrä Babylonia New Yorkiin, Roomaan, Eurooppaan tai johonkin muuhun symboliseen paikkaan. Se viittaa takaisin maantieteelliseen paikkaan, jossa Babylon sai alkunsa.

Kuvassa näkyy siis uskonnollinen pahuus yhdistettynä turmeltuneeseen globaaliin talousjärjestelmään, joka lopulta palaa muinaiseen kotiinsa Babyloniin. Tämä sopii Ilmestyskirjan lopun aikojen kuvaan: jälleenrakennettu Babylon nousee suurimmaksi uskonnollisen, taloudellisen ja poliittisen vallan keskuksesi Ahdistuksen aikana. Sillä, mikä alkoi Baabelissa Sinearin maassa, tulee lopulta kierros täyteen — siellä alkanut kapina palaa sinne, saavuttaa lopullisen muotonsa ja Jumala tuomitsee sen siellä.

Babylonian järjestelmää varten valmistellaan talo, jossa sen korruptoivaa vaikutusta uskonnollisella, taloudellisella ja poliittisella tasolla suojellaan ja sallitaan sen kontrolloida koko maailmaa.

Raamatun tarina alkaa kapinalla Sinearissa, antaa sen vaikutuksen levitä kansojen keskuuteen tuhansien vuosien ajan ja tuo sitten tuon kapinan lopullisen ilmentymän takaisin sen alkuperäiseen sijaintipaikkaan. Järjestelmä palaa kotiin, ennenkuin Jumala tuhoaa sen. Boomerang-ilmiö näkyy Raamatun tarinassa, joka sulkeutuu ympyräksi: Genesis esittelee ihmiskunnan kapinan Baabelissa, ja Ilmestyskirja päättyy Babylonin lopulliseen tuhoon.

Kaupallinen Babylon luvussa Ilm. 18.

Luku Ilm. 17. kuvaa Babylonin uskonnollista turmeltuneisuutta, kun taas luku 18 korostaa sen kaupallista ja poliittista valtaa. Ilmestyskirjan 18. luvussa Babylonia kutsutaan toistuvasti ”suureksi kaupungiksi”. Kuninkaat harjoittavat siveettömyyttä sen kanssa, kauppiaat rikastuvat sen kohtuuttoman ylellisyyden ansiosta ja kansainvälinen kauppa romahtaa, kun se kaatuu.

Kohta kuvailee hämmästyttävän laajan valikoiman kauppatavaraa: jalometalleja, kalliita kiviä, hienoja vaatteita, hajusteita, elintarvikkeita, karjaa, kulkuneuvoja ja jopa ihmissieluja. Babylon esitetään maailmanlaajuisen kulutuksen, kaupan, rahoituksen, ylellisyyden ja riiston keskuksena.

Sen tuho on äkillinen. Kuninkaat, kauppiaat, laivanpäälliköt, merimiehet ja merikaupan parissa työskentelevät seisovat erillään ja surevat, kun heitä rikastuttanut talousjärjestelmä romahtaa ”yhdessä hetkessä”.

Tämä merellinen painotus sai jotkut tulkitsijat aikoinaan hylkäämään kirjaimellisen Babylonin mahdollisuuden Irakissa. Patrick Wood'in

havainto on kuitenkin merkittävä. Uudelleen rakennetun Babylonin ei tarvitsisi sijaita suoraan meren rannalla. Se voitaisiin integroida kauppajärjestelmään, joka olisi yhteydessä Grand Al-Faw -satamaan, Persianlahteen, kansainvälisiin laivaväyliin, valtateihin, rautateihin, putkistoihin ja Development Road'iin.

Nykyaikainen logistiikka voi yhdistää sisämaan talouskeskukset satojen kilometrien päässä oleviin satamiin. Hormuzinsalmen kautta saapuvat tavarat voisivat saapua Grand Al-Faw'iin ja liikkua pohjoiseen Irakin läpi. Kaupallisesta Babylonista voisi tulla paljon suuremman kauppaverkoston hallinnollinen, taloudellinen, poliittinen ja hengellinen keskus.

Rakenteilla oleva infrastruktuuri osoittaa, että luvun Ilm. 18 kuvaus on maantieteellisesti mahdollinen.

Olemmeko oppineet läksyn Israelin uudelleenperustamisesta?

Sukupolvien ajan skeptikot pilkkasivat ajatusta Israelin paluusta maahansa – mutta juuri niin tapahtui vuonna 1948. He pilkkasivat mahdollisuutta, että Jerusalemistä tulisi jälleen kansainvälisen huomion keskipiste, eivätkä ymmärtäneet, kuinka kirjaimellisesti Jumala täyttäisi lupauksensa. He näkivät maan autiona ja juutalaiset hajallaan ympäri maailmaa, joten he päättelivät, että heidän ennallistamisensa oli mahdoton.

He katsoivat fyysisin silmin, mutta heiltä puuttui hengellinen näkökyky ja usko uskoa, että Jumala täyttäisi jokaisen sanan, pienintä kirjainta ja pistettä myöten. Rehellisyyden nimissä on sanottava, että uskollinen jäännös uskoi, että Jumala kokoaisi juutalaiset uudelleen, palauttaisi heidät maahansa ja lopulta saisi aikaan heidän hengellisen enemmistönsä – mutta he edustivat kristittyjen vähemmistöä eivätkä enemmistöä.

Samoin monet ovat sivuuttaneet mahdollisuuden tulevasta uudelleenrakennetusta Babylonista, koska nyky-Irak näytti kykenemättömältä tulemaan maailmanlaajuiseksi kaupalliseksi keskuksesi. Nykyään tätä oletusta on yhä vaikeampi pitää yllä.

Silti näen edelleen huolestuttavan kaavan: kristityt, pastorit ja teologit usein vahvistavat teologisia ennakko-oletuksiaan, vaikka heidän silmiensä edessä tapahtuu profeetallisia kehityskulkuja. Sen sijaan, että antaisivat Raamatun ja havaittavien tapahtumien haastaa järjestelmänsä, he pakottavat todisteet mukautumaan jo tekemiinsä johtopäätöksiin.

Israel on selkein esimerkki tästä. He ovat nähneet, kuinka Jumala on koonnut juutalaisen kansan takaisin esi-isiensä kotimaahan ja perustanut Israelin uudelleen kansakuntana vuonna 1948 – silti monet kieltäytyvät edelleen pohtimasta, voisiko heidän eskatologiansa, hermeneutiikkansa tai teologinen järjestelmänsä olla väärä. Tällainen jääräpäisyys voi muuttua ylimielisyydeksi ja ylpeydeksi. Se muistuttaa fariseuksista, jotka kieltäytyivät muuttamasta teologiaansa, vaikka luvattu Messias seiso i heidän edessään tehden kiistattomia ihmeitä. Sensijaan, että olisivat alistaneet ennakkokäsityksensä Jumalan paljastamalle totuudelle, he kieltäytyivät hyväksymästä sitä, mitä heidän silmiensä edessä tapahtui. Pelkään, että sama vastarinta jatkuu, kun näyttämö on valmis Babylonin jälleenrakentamiselle ja tulevalle nousulle.

Siitä huolimatta Jumalan profeetallinen suunnitelma jatkaa etenemistään jättäen taaksensa ne, jotka kieltäytyvät tunnustamasta Hänen tekojaan. Todisteet ovat yhä selvemmät: Irak kehittää suuria satamia, liikenneväyliä, talouskaupunkeja, digitaalista infrastruktuuria, energiareittejä ja kansainvälisiä kumppanuuksia. Mikään tästä ei todista, että Ahdistus olisi alkanut, tai että Babylon olisi jo jälleenrakennettu. Se osoittaa kuitenkin, että luvussa Ilm. 18 kuvattu kaupallinen arkkitehtuuri on nousemassa esiin tunnistettavien, todellisten kehityssuuntausten kautta, jotka saattavat luoda perustan sen lopulliselle toteutumiselle.

Johtopäätös

Babylon oli Jumalaa vastaan suunnatun järjestäytyneen ihmisen kapinan syntymäpaikka. Raamatun mukaan tuo kapina palaa lähtöpisteeseensä, saavuttaa täyden poliittisen, taloudellisen ja uskonnollisen ilmentymänsä ja kokee sitten profeettojen ennustaman tuomion. Bumerangi palaa sinne, minne se heitettiin. Babylon alkoi Irakissa. Babylon nousee jälleen Irakissa. Kun Jumala lopulta tuhoaa Babylonin, Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa alkanut kapina saavuttaa päätöksensä Ilmestyskirjassa.

Kun Raamattu sanoo Babylon, se tarkoittaa Babylon.

(**Suomentajan huomautus.** Kuitenkin 1.Piet. 5:13 tarkoittaa Roomaa, vaikka sanoo Babylon.)

1Pe 5:13 Tervehdyksen lähettää teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niinkuin tekin, ja minun poikani Markus.

